

“Formar parte del Pueblo de Dios es un don, una responsabilidad: la responsabilidad de dar testimonio con hechos, y no solo con palabras, de las maravillas de Dios que, si se conocen, ayudan a los hombres a descubrir su existencia y a aceptar su salvación”. (Papa Francisco)

paraules del bisbe

DAR RAZÓN DE LA ESPERANZA



† Francesc, obispo de Menorca

Queridos hermanos:

La primera carta de Pedro está dirigida a unos cristianos que viven en la diáspora, en las provincias de Asia Menor (la actual Turquía). En esta carta se intuye un clima tenso de hostilidad hacia ellos e incluso de violencia, aunque sin llegar a la persecución expresa que tuvo lugar poco más tarde. La carta habla de “sufrimiento” y con este término se refiere a las experiencias negativas de desconfianza, sospecha, odio y agresión que soportan los cristianos por el mero hecho de serlo. En este contexto el autor de la carta explica a la comunidad cristiana cómo tienen que vivir esta situación.

Lo primero que dice es que deben cuidar la comunión entre ellos, dando testimonio de amor. En diversas ocasiones la carta insiste en la importancia de que exista un amor sincero entre los miembros de la comunidad: “amaos intensamente unos a otros con corazón puro” (1,22); “Tened entre vosotros intenso amor” (4,8). El amor aparece así como el signo distintivo de la comunidad cristiana, que contrasta con la conducta individualista propia de los no creyentes. Es un amor, además, que conduce a poner “al servicio de los demás la gracia que ha recibido” (4,10).

La segunda manera de afrontar una situación de hostilidad a la fe es hacer continuamente el bien. Frente a las calumnias que puedan producirse, la carta insiste en que deben mantener un comportamiento ejemplar. Es preferible incluso sufrir por haber hecho el bien que obrar el mal: “¿Quién os hará mal si os afanáis por el bien? Mas, aunque sufiereis a causa de la justicia, dichosos de vosotros” (3, 13). El cristiano debe, también renunciar a la revancha: “no devolváis mal por mal ni insulto por insulto” (3, 9). Así obró Cristo en su pasión que “al ser insultado, no devolvía el insulto” “al padecer, no amenazaba” (3,9). El cristiano está llamado a responder al mal con una bendición.

Por último, el autor de la carta pide a los cristianos que estén siempre preparados para dar razón de la esperanza a todo el que la pida (cf. 3, 16). El creyente no debe dejarse atemorizar por las críticas ni ocultar su fe, sino dar respuesta con claridad y sinceridad a todo el que pregunta por ella. El texto de la carta invita a ofrecer una reflexión racional, un “logos”, una explicación de la fe, de manera que el testimonio de vida vaya acompañado con una palabra de vida. En cierta manera, los demás tienen derecho a saber qué es lo que da sentido a nuestra vida y la llena de esperanza.

Creo que estas palabras de la carta de Pedro valen para nosotros, porque también nosotros tenemos que vivir el Evangelio en condiciones que muchas veces son desfavorables. La respuesta cristiana ha de ser la misma: vivir amando, mantener una conducta pacífica y estar dispuestos a explicar nuestra fe a quien nos preguntara por ella. ¡Ojalá los cristianos del siglo XXI seamos capaces de asumir estas actitudes y ser testigos de la esperanza!



la notícia

Les Diòcesis de les Balears celebren el Dia de la Catequesi

El proper diumenge 21 de novembre, Solemnitat de Crist Rei, les diòcesis de les Illes Balears s'uniran un any més per a celebrar en comunió el Dia de la Catequesi. El lema escollit per enguany és **“El nostre cor s'inflamava mentre ens parlava”** (Lc 24, 32), que correspon al relat d'Emmaús i vol ser una referència directa a aquesta transformació interior i permanent que experimenta aquell que es deixa tocar per la paraula de Jesús i li obre el seu cor.

La catequesi neix de la trobada amb el Senyor que “inflama el cor” i provoca en el cate-

quitzant el desig de seguir-lo apassionadament i ser testimoni del seu amor enmig del món. La referència a Emmaús ens recorda la necessitat de fer camí junts, com també ens convida a fer el Papa Francesc en la fase diocesana del Sínode dels Bisbes, que just acaba d'iniciar-se.

El Dia de la Catequesi ens convida a pregar i donar gràcies a Déu pel do de tants catequistes que treballen “sinodalment” per a iniciar a infants, joves i adults a aquesta experiència d'autèntica vida cristiana. Així ho farem, el proper cap de setmana, i amb molt de goig, als centres i parròquies de Menorca.



Diumenge XXXIII de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Daniel

12, 1-3

En aquells dies, mentre jo, Daniel, plorava i estava de dol, vaig sentir aquestes paraules del Senyor: "En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetla pels fills del seu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justs resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més."

Salm responsorial 15

R: **Guardau-me, Déu meu, en Vós trob refugi.**

Lectura de la carta als cristians hebreus

10, 11-124.18

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'ofereir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblació, ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats. Quan Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap ofrena més per obtenir-ne el perdó.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

13, 24-32

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: "Després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt tremolaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home damunt els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran dels quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mirau la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment quan vosaltres veureu tot això, sapigau que ell s'acosta, que ja és a les portes. Vos dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare."

Lectura de la profecia de Daniel 12, 1-3

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora. Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua. Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

Salmo responsorial 15

R: **Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.**

Lectura de la carta a los Hebreos

10, 11-14. 18

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ya ofrenda por los pecados.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

13, 24-32

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de esa gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán. Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo el cielo. Aprended de esta parábola de la higuera: cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta. En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, solo el Padre».

el comentari

"Fem l'home a la nostra imatge"

Al final de l'Any litúrgic se'n presenta la figura sorprenent del "Fill de l'Home" venint sobre els núvols amb gran poder i majestat. És la culminació del projecte de Déu: "Fem l'home a la nostra imatge" (Gn 1,26).

Marc, en el seu evangeli, ens presenta com a pòrtic del relat de la Passió, l'anomenat discurs "escatològic" o "apocalíptic" de Jesús. El seu llenguatge és difícil d'entendre, sobretot si es llegeix separat del relat de la Passió. Aquest discurs escatològic té una gran importància, ja que ens ofereix la clau per interpretar el significat de la passió, mort i resurrecció de Jesús.

De forma breu, podríem dir que aquest discurs presenta tot el Mal i el Patiment de la Humanitat com si fossin "els dolors de part" que anuncien el naixement de la Nova Humanitat. Acabant aquest discurs escatològic es troben les paraules que s'han proclamat en l'evangeli d'avui: "Llavors veuran al Fill de l'home, venint entre núvols amb gran poder i majestat" (Mc 13,26).

Aquesta "visió" ens predisposa per entendre el moment més significatiu de la Passió: la presència de Jesús a la Creu, després que "arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a l'hora novena" (Mc 15,33). En aquesta "escenificació", Jesús no apareix com un moribund sinó com un home ple de força.

El part com a fills de Déu no és una tasca simple a causa de la inèrcia dels humans a fer-nos "déus" pel nostre compte. Moguts pel nostre instint, pretenem alliberar-nos de Déu constituint-nos nosaltres mateixos en "déus" per sobre dels altres; així hem introduït en el món creat per Déu el "regne" de la Mort. El món ha quedat convertit en un espai de lluita entre l'Esperit humanitzador i el Poder deshumanitzador. Tot i les obres espectaculars i de les aparents victòries dels "poderosos", tot està orientat a la rehabilitació dels "oprimits".

Vicent Lladrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salm de la 1^a Setmana
DI. 15, Fèria: 1M 1, 10-15. 41-43. 54-57. 62-64 / Sal 118 / Lc 18, 35-43.
Dt. 16, Fèria: 2M 6, 18-31 / Sal 3 / Lc 19, 1-10.
Dc. 17, Santa Isabel d'Hongria, religiosa

(MO): 2M 7, 1. 20-31 / Sal 16 / Lc 19, 11-28.

Dj. 18, Fèria: 1M 2, 15-29 / Sal 49 / Lc 19, 41-44.

Dv. 19, Fèria: 1M 4, 36-37. 52-59 / Sal 1Cr 29

/ Lc 19, 45-48.

Ds. 20, Fèria: 1M 6, 1-13 / Sal 9 / Lc 20, 27-40.

Dg. 21, Crist Rei (S): Dn 7, 13-14 / Sal 92 / Ap 1, 5-8 / Jo 18, 33b-37.

testimonis de fe

El catequista, instrument en mans de Déu

Som na Marga Campins, catequista a St. Antoni M^a Claret de Ciutadella des dels 14 anys. Davant la pregunta: És important per a tu creure en Déu? diria que no es tracta només de creure, sinó de viure. Viure de Déu en la vida ordinària de cada dia, a la feina, a casa, amb la família, a la parròquia, amb els amics, els veïns... i amb la confiança que Ell ens mostra el camí a seguir amb alegria.

Visc amb agraïment el do de la vida i de la fe, rebuts gratuïtament dels meus pares, i amb la força dels sacraments de la iniciació cristiana. També com a pobre pecador com ens deia el Papa fa poques setmanes. Es tracta de deixar a Déu ser Déu... i amb tot allò que al llarg del dia ho hem d'anar fent

fer-ho, o més bé viureu, amb aquesta actitud. Si esteim atents i realment ho vols, el Senyor va mostrant què dir, què fer, i, sobretot, amb quina actitud fer-ho, dir-ho. Ens falta aprendre més de la humilitat de Nostre Senyor, de la seva confiança total en Déu Pare.

Els valors de l'Evangeli comporten estar atent, escoltar i acollir amb confiança per fer el que s'hagi de fer des de la fe que, per Gràcia, vaig rebre en el Sagrament del Baptisme. Gràcia que rebo dia a dia del Senyor. La humilitat i la senzillesa de Maria amb què acollí la voluntat del Pare, m'hi ajuden. Record amb agraïment els pares d'una amiga que, en començar a fer catequesi, m'ajudaren molt, més ben dit, m'acompanyaren en l'aventura de conèixer i donar a conèixer a Jesús.

Jesús ens diu: Deixeu que els infants venguin a mi, perquè el Regne del cel és dels qui són com ells (Mc, 10,14). Per tant, amb la força del Senyor continuem treballant pel Regne de Déu, amb la confiança que Déu és Déu i que nosaltres som instruments en les seves mans.

Marga



l'entrevista a:

MARÍA SANTOS

María Santos es psicóloga y técnico de Caritas Española. Hace unos días participó en el encuentro de inicio de curso de los voluntarios de Caritas Menorca, en la parroquia de Sant Martí de Es Mercadal bajo el lema «Una comunidad que sueña»



¿En qué o con qué debe soñar la comunidad cristiana?

-La comunidad cristiana, es familia, es fraterna, por tanto, sueña con ser inclusiva desde la solidaridad y la justicia, en definitiva, desde el Amor. La comunidad cristiana sueña con no dejar a nadie atrás, creando espacios donde se comparta vida.

¿Cómo desarrolló la jornada de encuentro de voluntarios/as de Caritas Menorca?

-Nos reunimos en la parroquia de Mercadal unas 50 personas: voluntarias, trabajadoras de las Caritas, sacerdotes y, en todo momento, nos acompañó el Señor Obispo. Después de plantearnos el derecho a la alimentación, hablar de la brecha digital, la soledad no deseada, problemas de nuestro tiempo y que nos preocupan en nuestro día a día de Caritas, tuvimos un espacio muy rico de participación donde las personas voluntarias reflexionaron y propusieron. Ahora lo importante es continuar este trabajo de participación en las parroquias y en los proyectos donde realizan su voluntariado en Caritas Menorca.

¿Por qué son importantes los voluntarios de Caritas?

-Caritas es la acción Socio-caritativa de la Iglesia, es la comunidad cristiana quien da respuesta a la injusticia y el dolor de la exclusión. Las personas voluntarias representan esa respuesta comunitaria cercana, inclusiva que vive la fraternidad.

¿Qué es lo que más destacaría de esta jornada?

-Celebrar, reflexionar juntos y buscar mejorar lo que hacemos, es esencial y nos enriquece. Son momentos como este los que hacen mejor a Caritas. Encontrarnos, sabernos comunidad está en nuestro "Ser", nos hace mejores.

Toni Olives

una església que anuncia l'evangeli

Vèncer la por a ser pregoners de l'Evangeli (05)

Quantes vegades has pogut parlar obertament de la teva fe amb els teus amics, la teva família o els teus companys de feina? Segurament és un tema complicat que acaba en polèmica, una conversa on sempre surten els mateixos tòpics, un diàleg on es fa difícil poder compartir allò que sents i allò que creus. Tant difícil que fins i tot et sents petit i insignificant en el moment de defensar la teva fe o la teva adhesió a l'Església. I t'estimes més no xerrar-ne.

No et pensis que les dificultats per als primers cristians van ser menors. Recorda sinó com sant Pau, quan va anar a anunciar l'Evangeli als atenesos, en el moment en que els va començar a parlar de la resurrecció de Jesús van desentendre's d'ell i van ignorar-lo perquè no els interessava el tema (cf. Fets 17,16-34). ¿Pau es va rendir? ¿Es va frustrar? No, va seguir predicant i anunciant la Bona Notícia de la salvació.

Per això si vols convertir-te en pregoner d'aquest Anunci principal el primer que has de fer és treure't la por, la vergonya i el sentiment d'inferioritat. Si realment Jesús t'ha tocat el cor i t'ha canviat la vida seràs capaç d'anunciar-ho amb alegria i de viure-ho en conseqüència. Prega, demana el do de l'Esperit, deixa't transformar per l'amor de Déu i seràs capaç d'anunciar l'Evangeli fins i tot en els espais i ambients més inhòspits. El primer perjudici que cal vèncer és la pròpia limitació que ens autoimposam.

Àrea de l'Anunci



agenda

Jornada de Formació de Vida Creixent

Dimecres 17 de novembre, tindrà lloc la jornada de formació de Vida Creixent, a partir de les 16.30 h, a la Sala Multifuncional des Mercadal. La ponent serà la germana clarissa Gadi Bosch, amb una xerrada sota el lema **“La paraula de Déu, company de camí.”**

Celebració dels 800 anys de l'Ordre Franciscà Seglar a Menorca

La missa en acció de gràcies, presidida per Mn. Llorenç Sales, serà el dimecres 17 de novembre, a les 17.30 h, al monestir de les Concepcionistes Franciscanes de Maó.

Vetlla de pregària amb els joves

-Divendres 19 de novembre, a les 20 h, a la parròquia de la Concepció de Maó.

-Diumenge 21 de novembre, a les 19 h, a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Ciutadella.

Solemnitat de Crist Rei

Diumenge 21 de novembre celebrarem la Solemnitat de Crist Rei i conclourem l'Any Litúrgic.

Dia de la Catequesi a les Illes Balears

Diumenge 21 de novembre celebrarem el Dia de la Catequesi sota el lema **“El nostre cor s'inflamava mentre ens parlava.”**

Curs director/a lleure infantil i juvenil

Els Escoltes de Menorca posen en marxa un curs de Director-a de Lleure Infantil i Juvenil. Inscripcions obertes fins al 30 de novembre. Es pot realitzar la inscripció en el següent enllaç: <https://www.escoltesmenorca.org/escola/formacio-21-22/>

Peregrinació al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes

El Secretariat Diocesà de Santuaris i Peregrinacions organitza un viatge a Lourdes del 25 al 27 de març de 2022, presidit pel Bisbe Francesc. Places limitades. Més informació contactant amb en Toni Mercadal al 629 450 140. Podeu consultar el programa del viatge, escanejant el Codi QR:



notícies nostres

Homenatge en record del prevere Josep Seguí Mercadal

Divendres 5 de novembre es va celebrar al teatre Orfeó Maonès un acte en record del prevere menorquí Josep Seguí (1925-2021), a qui alguns dels presents van descriure com “el constructor del nostre present i, si som lleials al seu exemple, també del futur”. La seva trajectòria com a prevere va estar marcada per la seva dedicació als altres, especialment als més vulnerables. A l'acte, conduït per Jordi Odri, van intervenir diferents testimonis que van mostrar la gran personalitat del prevere menorquí. Un d'ells va ser Josep Portella, qui va repassar la seva extensa trajectòria, marcada per la seva posició partidària de la Teologia de l'Alliberament i de l'Església dels pobres. A més, es va projectar un vídeo bio-



Gemma Andreu - Diari Menorca

gràfic sobre Josep Seguí i no va faltar la música a càrrec de Joan Carles Villalonga, Marlén Coll i Maria Camps.

Els diaques viuen uns dies d'exercicis espirituals al Santuari de Montserrat



Bisbat de Menorca

Del 2 al 5 de novembre els diaques de la nostra Diòcesi, juntament amb Mn. Cristòfol Vidal, van estar d'exercicis espirituals al Santuari de Montserrat. El monjo Ignasi Fossas, antic prior de l'Abadia de Montserrat, va dirigir els exercicis espirituals, que es van enfocar en la temàtica de la Litúrgia de les Hores, un tema molt enriquidor sobre la importància de l'oració pública i comunitària del poble de Déu.

D'aquesta experiència els diaques se'n porten un temps de convivència, reflexió i pregària, d'aturar i poder discernir el tema proposat, en un entorn de gran espiritualitat i bellesa natural com és Montserrat.

El Bisbe Francesc continua amb la seva visita pastoral

El nostre Bisbe ha reprès la visita pastoral després d'una aturada obligatòria el curs passat per la pandèmia. Ho ha fet, en primer lloc, a Ferreries del 25 al 31 d'octubre i aquests dies, del 3 al 14 de novembre, l'està realitzant a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret. Aquesta és la primera aturada d'una visita pastoral que farà a l'Arxiprestat de Ciutadella fins al mes de febrer. Amb aquesta visita, Mons. Francesc conclourà la visita pastoral, que va iniciar el 2018, a totes les parròquies i comunitats parroquials de Menorca.

L'objectiu de la visita pastoral del Pastor de la nostra Església ha estat i és el de conèixer la realitat de cada parròquia i “impulsar la missió evangelitzadora, ajudant a les comunitats a posar-se “en sortida”, fent que la missió ocupi el centre de tots els seus projectes i activitats.”



Mn. Antoni Fullana